

بنام خدا

جامعه صنفی دانش آموختگان دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران) با اتکاء به تجربیات و سوابق ۶۰ ساله خود

(از سال ۱۳۴۱) در عرصه های مختلف سیاسی، اجتماعی، فرهنگی ضمن همدلی با آحاد دانشجویان، اساتید و برادران و خواهران هموطن معترض بر این باور است که با مرور ایام ۴۳ ساله حاکمیت جمهوری اسلامی شاهد اعمال انواع محدودیت ها برای مخالفین، روزنامه نگاران، نویسندگان و منتقدین توسط حکومت بوده ایم و این مساله موجبی شد تا با مرگ مشکوک دختر جوان و بیگناه کرد در گشت ارشاد نهاد محدودکننده آزادی پوشش زنان، انفجاری در غلیان احساسات جوانان و نوجوانان رخ دهد. جوانانی که سالها شاهد انباشت انبوهی آمال و آرزوهای اولیه برآورده نشده بوده اند.

و اینک حدود دوماه است که دانشجویان همراه با سایر اقشار هم وطن با اشکال مختلف منجمله تظاهرات مسالمت آمیز خواستار اصلاح و سامان یابی فهرست بلندی از نارسائیهای اقتصادی، سیاسی، فرهنگی همچنین تامین آزادی های فردی و اجتماعی، آزادی پوشش زنان و... می باشند اما با تاسف فراوان شاهدیم که حاکمیت جمهوری اسلامی به جای پاسخگوئی، شنیدن صدای اعتراضات و تحقق خواسته های قانونی مردم، همانند سنوات قبل اقدام به قلع و قمع، سرکوب، بازداشت آنان نموده که ثمره بس تلخ و ناگوار چنین رویکردی کشته شدن بیش از ۴۵۰ نفر از هم وطنان بیگناه، مجروح و ناپیداشدن، مفقود شدن و بازداشت تعداد کثیری معترضین از اقشار مختلف بویژه جوانان و دانشجویان بوده است. و ادامه این روند آینده کشور را با هاله ای از ابهام و نگرانی همراه کرده است.

دانشگاه صنعتی امیرکبیر نیز بسان سایر محافل و دانشگاه ها از ترکش مصائب ناشی از سرکوب اعتراضات مدنی در امان نبوده است.

جامعه صنفی دانش آموختگان دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران) بنا به رسالت اجتماعی، دانشگاهی و صنفی خود

ضمن صحه گذاشتن بر مطالبات بحق دانشجویان دانشگاه و با تاکید بر لزوم تحقق خواسته های آنان بویژه آزادی بی قید و بند دانشجویان بازداشت شده، رفع هر نوع محرومیت آنان از تحصیل، منع حضور نیروهای امنیتی در دانشگاه و... از ایشان حمایت کرده و از مدیریت دانشگاه می خواهد هرچه زودتر بشکل مدبرانه، به راهکاری برای تحقق خواسته های دانشجویان و حل مشکلات آنان بیندیشد.

اعتقاد راسخ داریم که ناکارآمدی آشکار مدیران انتصابی و حذف شایسته سالاری در اداره امور کشور، موجب تحمیل هزینه های سنگین اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی شده است. فهرست زیر به بخشی از انبوه مشکلات و نارسائیها اشاره دارد.

۱- کاهش روزافزون ارزش پول ملی (۵۰۰۰ برابر کمتر از ارزش پول در سال ۱۳۵۷) و ایجاد بی ثباتی در حفظ

ارزش ریال و کاهش قدرت خرید، و مآلاً گسترش فقر و فلاکت اکثریت جامعه؛

۲- وجود موانع جدی در سرمایه گذاری و در توسعه بخش خصوصی مستقل و مولد، انحراف در ساختار توسعه ملی

- ۳- عدم ثبات در روابط با کشورهای جهان، که موجب توقف سرمایه گذاری بین المللی و توسعه ملی گردیده است .
- ۴- اختلاس ، دست اندازی و فساد گسترده مالی مدیران و متولیان منابع و مراکز مالی، اقتصادی و تولیدی کشور و عدم رسیدگی شایسته توسط دستگاه قضائیه
- ۵- حراج منابع ملی و فساد گسترده در واگذاری منابع اقتصادی و عدم شفافیت اقدامات انجام شده (نظیر واگذاری کارخانه نیشکر هفت تپه و ...)
- ۶- سوء استفاده های وسیع از منابع آب و ایجاد بحران آب در کشور
- ۷- عدم توجه به گسترش زیرساخت های توسعه پایدار ملی
- ۸- تخریب محیط زیست و گسترش مناطق غیر قابل سکونت
- ۹- عدم تامین شغل و معاش برای اکثریت نیروهای انسانی مستعد، به ویژه دانش آموختگان دانشگاه ها و مراکز عالی
- ۱۰ - بی اعتنائی به آموزش و پرورش ، تحقیر مقام معلم و تحمیل عقیده و رفتار به همه حتی به کودکان و نوجوانان
- ۱۱- ایجاد زمینه های فرامغزها و کوچ اجباری صاحبان تجربه، تدبیر و مدیریت به خارج از کشور
- ۱۲- سرکوب تظاهرات صنفی
- ۱۳- خودی و ناخودی کردن جامعه و ایجاد شهروند درجه ۱ و ۲
- ۱۴- تحمیل حجاب اجباری و راه اندازی گشت ارشاد برای توهین و تهدید بانوان کشور
- ۱۵- جلوگیری از آزادی بیان و تبدیل رسانه ملی به رسانه میلی
- ۱۶- مخالفت با تشکیل احزاب فراگیر ملی و مانع تراشی بر سر مشارکت عمومی از طریق ایجاد سازمان های مردم نهاد قوی و ادامه کار آن ها
- ۱۷- و در آخر پادگانی و میدان جنگی کردن دانشگاه ها و مدارس
- در پایان با عنایت به سابقه طولانی مبارزاتی این دانشگاه در راه آزادی ملت ایران و اعتلاء کشور با تاسی از شهیدانی که در این راه به ملت ایران تقدیم نموده است، خواستار برگزاری رفراندوم درباره مطالبات هموطنان عزیز می باشیم .

۷ آذر سال ۱۴۰۱

جامعه صنفی دانش آموختگان دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران)